

Uchwała nr *165/XXIII/2000*

Rady Gminy Elbląg

z dnia *29 września 2000 r.*

w sprawie uchwalenia

**„Studium uwarunkowań i kierunków
zagospodarowania przestrzennego
gminy Elbląg”**

Na podstawie art. 6 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku o zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity w Dz. U. nr 15, poz. 139 z 1999 roku) i art. 18 ust. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie terytorialnym (tekst jednolity w Dz. U. nr 13, poz. 74 z 1996 roku) Rada Gminy w Elblągu uchwała „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Elbląg”, którego integralną częścią są:

- tekst Uchwały określający uwarunkowania, cele i kierunki rozwoju gminy Elbląg, stanowiący załącznik nr 1,
- mapa w skali 1 : 25.000 „Kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy Elbląg”,
- mapa w skali 1 : 50.000 „Kierunki zagospodarowania przestrzennego – środowisko historyczno-kulturowe gminy Elbląg”.

Zakres obowiązywania treści rysunków określa Załącznik tekstowy nr 1 niniejszej uchwały.

§ 1

Wykonanie uchwały zleca się Zarządowi Gminy Elbląg.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem uchwalenia.

PRZEWODNICZA
Rady Gminy Elbląg

Artur Zagalski

**RADA GMINY
ELBLĄG**

Załącznik nr 1

*do uchwały Rady Gminy
Nr 165/XXIII/2000
z dn. 29.09.2000r*

Rozdział I

**UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ELBLĄG**

Podstawą formułowania kierunków i celów zagospodarowania przestrzennego gminy jest zidentyfikowanie głównych problemów obszaru tj. potencjałów tkwiących w gminie, służących rozwojowi obszaru oraz niekorzystnych zjawisk ograniczających lub wpływających hamująco na rozwój przestrzenny gminy.

Zidentyfikowane problemy zostały podzielone na dwie grupy:

- **uwarunkowania zewnętrzne** wynikające z otoczenia obszaru oraz czynników takich jak położenie geograficzne, uwarunkowania systemowe oraz uwarunkowania wynikające z koncepcji polityki zagospodarowania kraju na obszarze województwa itp.,
- **uwarunkowania wewnętrzne** wynikające z zasobów, zjawisk, mechanizmów i procesów zachodzących na obszarze gminy Elbląg.

Uwarunkowania zewnętrzne i wewnętrzne zostały zestawione w układzie zjawisk **stymulujących rozwój**, których wykorzystanie jest podstawą rozwoju gminy oraz **hamujących rozwój**, których likwidacja lub ograniczenie stanowi warunek konieczny pożądaných przekształceń w przestrzeni.

§ 1

UWARUNKOWANIA STANOWIĄCE PODSTAWĘ ROZWOJU GMINY

1. Uwarunkowania zewnętrzne

- położenie wokół miasta Elbląga, w strefie oddziaływania tej aglomeracji miejskiej,
- dogodne położenie gminy przy ukształtowanych trasach komunikacyjnych:
 - drodze nr 508 z Elbląga do Braniewa (stanowiącej odcinek tak zwanej „berlinki” z Berlina do Kaliningradu; jest to potencjalna ekspresowa trasa

- międzynarodowa łącząca Kaliningrad przez Elbląg – Gdańsk – Szczecin z Hamburgiem oraz z przyszłą autostradą A-1,
- międzynarodowej linii kolejowej Malbork – Elbląg – Braniewo – Kaliningrad (pierwszorzędnej, dwutorowej),
 - trasie żeglownej śródlądowej wiodącej Nogatem, łączącej szlak Noteci i Wisły z Kaliningradem drogą morską na Zalewie Wiślanym,
- atrakcyjne położenie w stosunku do międzynarodowych przejść granicznych,
 - położenie przygraniczne stwarzające możliwości rozwoju gminy na bazie wymiany przygranicznej z Obwodem Kalingradzkim oraz wymiany handlowej i turystycznej z państwami basenu Morza Bałtyckiego,
 - korzystne położenie w strefie nadmorskiej (Mierzeja Wiślana, Zalew Wiślany),
 - położenie gminy Elbląg w bezpośrednim zapleczu portu Elbląg i przewidywany rozwój infrastruktury gospodarczej bezpośrednio i pośrednio związanej z portem,
 - położenie części gminy w obszarze Parku Krajobrazowego Wysoczyzny Elbląskiej i jego otuliny oraz obszarów chronionego krajobrazu, co daje realną podstawę formułowania oferty turystycznej gminy,
 - bliskie sąsiedztwo atrakcyjnych ośrodków turystyki krajoznawczej (Malbork, Frombork, Pasłęk) oraz bogatych krajobrazowo i kulturowo obszarów (Żuławy Wiślane, Wysoczyzna Elbląska, Mierzeja Wiślana) sprawiające, że gmina Elbląg zawsze będzie na szlakach turystycznych, motorowych, rowerowych, pieszych i wodnych,
 - korzystne położenie względem systemu krajowych wartości ekologicznych (obszar węzłowy o znaczeniu międzynarodowym w systemie ECOCENT-PL o wysokiej różnorodności biologicznej i bardzo wysokich walorach krajobrazowych),
 - położenie w ogólnoeuropejskim systemie powiązań ekologicznych, którego głównymi elementami są:
 - obszar węzłowy o znaczeniu międzynarodowym w krajowej sieci ekologicznej ECONET-PL,
 - Plan Zintegrowanego Zarządzania Obszarami Przybrzeżnymi Zalewu Wiślanego,
 - Transgraniczny Obszar Chroniony Zalewu Wiślanego,
 - skandynawsko-iberyjski szlak przelotu ptaków,
 - korzystne położenie w obrębie obszaru funkcjonalnego Zielone Płuca Polski, dla którego zidentyfikowana strategia równoważenia rozwoju stanowiąca element polityki ekologicznej państwa istotnie warunkuje standardy jakościowe rozwoju gminy.

2. Uwarunkowania wewnętrzne

- dobre warunki fizjograficzne dla rozwoju turystyki i rekreacji stanowią znaczną wartość dla potencjalnego rozwoju różnych form obsługi turystyki (agroturystyka, ekoturystyka, łowiectwo, turystyka piesza, rowerowa, wodna (kajakowa, żeglarstwo oraz bojery – w zimie),
- znaczna bioróżnorodność na terenach ochronnych – Park Krajobrazowy Wysoczyzny Elbląskiej wraz z otuliną, rezerwaty przyrody (Jezioro Drużno, Zatoka Elbląska), obszary chronionego krajobrazu (Jeziora Drużno, Rzeki Nogat) – znacznie uatrakcyjnijają ofertę turystyczną i krajoznawczą,
- bardzo dobre warunki do rozwoju rolnictwa ekologicznego – ogrodnictwo, sadownictwo, warzywnictwo, przetwórstwo zielarskie, przetwórstwo lokalnych produktów rolnych i leśnych,
- szlak wodny Elbląg – Ostróda, którego najbardziej interesującą część stanowi Kanał Elbląski – unikatowy w skali światowej zabytek techniki (zespół pięciu pochylni),
- duży wybór szlaków turystycznych prezentujących atrakcyjność gminy,
- występowanie szlaków wodnych,
- przydatność dla rekreacji i turystyki lasów,
- brak dużych lokalnych źródeł emisji zanieczyszczeń,
- występowanie udokumentowanych złóż surowców naturalnych – kruszywa naturalnego drobnego piasku oraz występowanie obszarów perspektywicznych (do wykorzystania w przyszłości) złóż surowców naturalnych – piasków i mułków,
- unikatowy w skali Polski charakter krajobrazu kulturowego w żuławskiej części gminy,
- unikalne (charakterystyczne jedynie dla Żuław) typy rozplanowania wsi i zabudowy zagrodowej,
- zachowane przykłady tradycyjnego budownictwa,
- stosunkowo mała dewastacja i degradacja krajobrazu kulturowego,
- zachowane ślady osadnictwa mennonickiego,
- istnienie cennych zespołów wsi na stoku i u podnóża wysoczyzny z elementami historycznego układu drożnego,
- duża ilość cennych (również w skali europejskiej) stanowisk archeologicznych z różnych okresów prehistorii i historii.

§ 2

UWARUNKOWANIA OGRANICZAJĄCE ROZWÓJ GMINY

1. Czynniki zewnętrzne

- brak odpowiednio wypracowanej polityki dla regionu,
- brak dopływu kapitału, co przy znacznym niedoinwestowaniu staje się bardzo ważnym ograniczeniem możliwości rozwoju,
- brak funduszy na utrzymanie w należyтым stanie wałów przeciwpowodziowych, kanałów, rowów i urządzeń technicznych,
- zagrożenie powodzią od strony rzeki Wisły i Zalewu Wiślanego,
- nadzwyczajne zagrożenia w związku z przewożeniem substancji toksycznych i łatwopalnych po drogach i szlakami kolejowymi,
- niedobory w zakresie infrastruktury technicznej zwłaszcza w zakresie modernizacji dróg wojewódzkich i krajowych,
- brak pełnego i sprawnego systemu oczyszczania ścieków,
- zwiększenie dopływu zanieczyszczeń obszarowych do wód powierzchniowych w wyniku braku efektywnej obudowy biologicznej (biofiltry) części tych wód.

2. Czynniki wewnętrzne

- zagrożenie powodziowe,
- słabe wyposażenie w infrastrukturę społeczną oraz niedobory w infrastrukturze technicznej w zakresie instalacji kanalizacyjnej i urządzeń oczyszczania ścieków,
- zła jakość wody pitnej oraz brak sieci wodociągowej w 4 miejscowościach gminy,
- brak większych jezior na terenie gminy,
- znaczny stopień emisji niskiej na obszarach zabudowanych,
- nieuregulowana gospodarka ściekowa stanowiąca lokalne zagrożenie czystości wód powierzchniowych i potencjalnie podziemnych,
- potencjalne niebezpieczeństwo występowania nadzwyczajnych zagrożeń środowiska w związku z przewozami po drogach ładunków toksycznych i łatwopalnych,
- brak obudowy biologicznej przy ciekach, kanałach i rowach melioracyjnych,
- brak oczyszczalni ścieków na terenach wiejskich,

- duży dopływ zanieczyszczeń rolniczych do wód powierzchniowych,
- brak należytej troski właścicieli o istniejące i zachowane przykłady tradycyjnego, charakterystycznego dla danych regionów budownictwa,
- brak należytej troski właścicieli o zachowane elementy środowiska kulturowego i historycznego,
- zbyt małe utożsamianie się dzisiejszych mieszkańców gminy z jej przeszłością,
- brak należytej troski o odpowiednie utrzymanie urządzeń i systemów odwadniających (jako elementów krajobrazu kulturowego),
- postępująca dewastacja w niektórych regionach tradycyjnego rozplanowania osiedli i tradycyjnych form architektonicznych.

Rozdział II

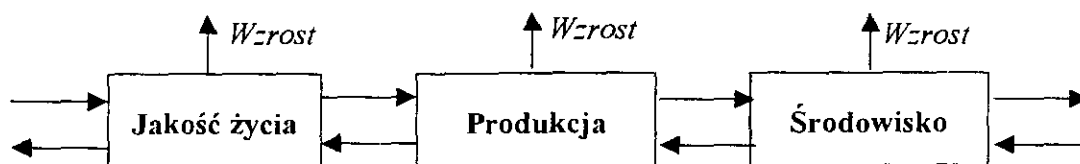
CELE STRATEGICZNE ROZWOJU GMINY

§ 3

CEL GENERALNY

Jako cel generalny uznaje się harmonijny, zrównoważony rozwój struktury przestrzennej gminy, wykorzystujący walory przyrodnicze, kulturowe i krajobrazowe do budowania jej tożsamości oraz zapewniający sukcesywny wzrost jakości życia, pracy i wypoczynku.

Warunki zrównoważonego rozwoju można przedstawić wg poniższego schematu:

Krokiem zmierzającym do ustalenia drogi realizacji celu generalnego jest sformułowanie celów cząstkowych (strategicznych).

§ 4

CELE CZĄSTKOWE W POSZCZEGÓLNYCH SEKTORACH POLITYKI GMINNEJ

1. Cel ekologiczny

- wdrażanie zasad idei zrównoważonego rozwoju z pełnym poszanowaniem elementów przyrodniczych i krajobrazu wizualnego,
- ochrona przeciwpowodziowa terenu Żuław Wiślanych,
- przestrzeganie ustaleń planu ochrony Parku Krajobrazowego Wysoczyzny Elbląskiej i jego otuliny, dotyczących warunków przyrodniczych obszaru gminy,
- utrzymanie toru wodnego i otwarcie Zalewu Wiślanego na Bałtyk poprzez dostępność drogi wodnej przez Cieśninę Piławska,
- tworzenie warunków dla rozwoju różnych form turystyki wodnej i lądowej,
- określenie ważności działań w ochronie środowiska, a tym samym określenie kolejności: zapobieganie, oczyszczanie, recykling, składowanie,
- skuteczna ochrona i wyeksponowanie unikalnych walorów środowiska przyrodniczego jako potencjalnego czynnika rozwoju turystyki, ekoturystyki i agroturystyki,
- ochrona potencjału agoekologicznego gminy,
- ochrona zasobów wód powierzchniowych i podziemnych regionu,
- podjęcie działań mających na celu szybką rekultywację wysypiska odpadów w Gronowie Górnym,
- wprowadzenie efektywnego systemu oczyszczania ścieków,
- edukacja ekologiczna społeczeństwa gminy,
- optymalne zagospodarowanie gruntów rolnych najsłabszych – zalesienia,
- działanie na rzecz stworzenia nowych rezerwatów przyrody obejmujących najbardziej wartościowe ekosystemy przyrodnicze regionu,
- udostępnienie wiedzy o zasobach dziedzictwa kulturowego i środowiska przyrodniczego poprzez:
 - rozwijanie różnych form edukacji,
 - popularyzację walorów przyrodniczych i kulturowych,
- aktywna promocja wybitnych walorów krajobrazowych, przyrodniczych i kulturowych gminy Elbląg na polskim i europejskim rynku turystycznym,

- podjęcie działań zmierzających do rozwijania produkcji zdrowej żywności i promowania jej na rynku krajowym i zagranicznym,
- udoskonalanie systemu ochrony przeciwpowodziowej, w tym wczesnego ostrzegania przed powodzią oraz utrzymywanie w stałej gotowości i sprawności urządzeń odwadniających i zabezpieczających.

2. Cele kulturowe

- zachowanie tożsamości kulturowej obszaru gminy,
- ochrona zasobów dziedzictwa kulturowego przy współudziale służb konserwatorskich,
- współredagowanie i współwykonywanie wytycznych konserwatorskich dotyczących uwarunkowań przestrzennych i programowych na etapie procedury sporządzania planu miejscowego,
- objęcie ochroną konserwatorską wszystkich zachowanych przykładów tradycyjnego budownictwa (nie tylko wpisanych do rejestru zabytków),
- zapewnienie ładu przestrzennego w postępującej urbanizacji gminy,
- dbałość o zachowanie układów ruralistycznych,
- rewaloryzacja i kształtowanie wnętrz krajobrazowych zgodnie z wymogami planowania krajobrazowego,
- zapewnienie ładu przestrzennego w urbanizacji gminy,
- ochrona zabytkowej sieci drożnej na obszarze całej gminy,
- świadome kształtowanie krajobrazu poprzez prowadzenie odpowiednich działań,
- wprowadzenie działań adaptacyjnych mających na celu zmniejszenie negatywnego wpływu na krajobraz kulturowy współczesnego budownictwa, w tym szczególnie budownictwa „blokowego” oraz całkowity zakaz wznoszenia tego typu budynków,
- konieczność ochrony, pielęgnacji i rewaloryzacji zadrzewień przydrożnych i śródpolnych, starodrzewu związanego z zabudową siedliskową oraz obsadzeń zielenią wysoką kanałów odwadniających,
- stworzenie przy współudziale służb konserwatorskich bieżącego oraz perspektywicznego programu ochrony zasobów kulturowych gminy,
- przestrzeganie ustaleń planu ochrony Parku Krajobrazowego Wysoczyzny Elbląskiej i jego otuliny, dotyczących struktury przestrzennej obszaru gminy Elbląg,

- utworzenie „muzeum w naturze” (ekomuzeum), zajmującego się ochroną dziedzictwa historycznego i kulturowego, na zasadzie współpracy regionalnej.

3. Cele społeczno-ekonomiczne

- aktywizacja gospodarcza gminy poprzez promocję walorów przestrzennych gminy dla pozyskania inwestorów tworzących nowe miejsca pracy, szczególnie w miejscowościach położonych przy głównych trasach komunikacyjnych oraz promocję walorów turystyczno-krajobrazowych gminy dla rozwoju różnych form turystyki i wypoczynku,
- rozwinięcie przemysłu rolno-spożywczego,
- stworzenie korzystnych warunków dla osób podejmujących działalność gospodarczą, ułatwienia w pozyskiwaniu lokalu na prowadzenie określonej działalności gospodarczej, pomoc organizacyjna i prawna,
- zapewnienie warunków rozwoju ludności gminy w tym dostępu do informacji, możliwości kształcenia, obcowania z kulturą i rozrywką,
- stymulowanie zmian w kierunkach kształcenia,
- poprawa bazy materialnej i racjonalizacja sieci szkół,
- rozwinięcie budownictwa mieszkaniowego, usługowego i przemysłowego,
- likwidacja negatywnych zjawisk społecznych poprzez wdrażanie ponadlokalnego programu przystosowania bezrobotnych mieszkańców gminy, w tym szczególnie ludzi młodych do potrzeb zmieniającego się rynku pracy oraz stopniową poprawę dostępności usług medycznych i poziomu wykształcenia ludności,
- dynamiczny rozwój działalności pozarolniczej na obszarach wiejskich, szczególnie w zakresie przetwórstwa płodów rolnych oraz rozwoju różnych form działalności gospodarczej tzw. „małej przedsiębiorczości”,
- poprawa stanu bezpieczeństwa mieszkańców gminy.

4. Cele strukturalno-przestrzenne

- dążenie do zachowania ładu przestrzennego w rozwoju osadnictwa i lokalizacji elementów zagospodarowania przestrzennego,
- porządkowanie i estetyzacja obszaru gminy, szczególnie jednostek osadniczych o walorach krajobrazowych i kulturowych mogących stanowić podstawę rozwoju turystyki,

- dostosowanie procesów przekształceń struktury przestrzennej do zasad zrównoważonego rozwoju, uwzględniającego zachowanie wysokich reżimów ekologicznych i stopniową rewaloryzację krajobrazu kulturowego,
- poprawa architektury osiedli wiejskich, szczególnie popegeerowskich,
- uporządkowanie zieleni siedliskowej i drożnej,
- przygotowanie terenów pod budownictwo mieszkaniowe i usługowe.

5. Cele techniczno-infrastrukturalne

- modernizacja drogi krajowej Nr 508 Elbląg – Kalingrad oraz drogi krajowej Nr 7 Gdańsk – Elbląg – Warszawa polegająca na przystosowaniu ich do parametrów drogi ekspresowej,
- modernizacja wewnętrznego systemu dróg w gminie łącznie z budową obejść drogowych wsi Komorowo Żuławskie, Piona i Przezmark oraz utrzymanie w dobrym stanie technicznym nawierzchni dróg kołowych,
- skanalizowanie i wprowadzenie dobrze funkcjonującej gospodarki ściekowej na terenie gminy,
- modernizacja sieci wodociągowej istniejącej dla zapewnienia wszystkim mieszkańcom gminy dostępu do zdrowej wody pitnej oraz budowa sieci wodociągowej dla wsi, które ich nie posiadają,
- gazyfikacja terenu gminy,
- rozbudowa sieci telekomunikacyjnej dla potrzeb terenu gminy,
- wprowadzenie kompleksowych rozwiązań w zakresie gospodarki odpadami.

6. Cele wykorzystania rolniczej przestrzeni produkcyjnej

- ochrona gruntów rolnych najwyższych klas,
- poprawa struktury obszarowej gospodarstw rolnych,
- rozwój przetwórstwa rolno-spożywczego,
- ekologizacja przestrzeni rolniczej.

Rozdział III

KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY

§ 5

Kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy zostały z jednej strony wyznaczone przez cele rozwoju gminy, a z drugiej strony przez możliwości i ograniczenia wynikające ze stanu istniejącego (synteza uwarunkowań).

Za główne kierunki zagospodarowania przestrzennego przewidziane do realizacji na terenie gminy Elbląg uznaje się:

1. W sferze przyrodniczej

- ochrona obszarów najniżej położonych - Żuław Wiślanych przed zagrożeniem powodziowym,
- ustanowienie indywidualnych form ochrony przyrody na etapie szczegółowych opracowań planistycznych w celu ochrony wysokich wartości przyrodniczych i krajobrazowych,
- przestrzeganie ogólnych zasad zagospodarowania na terenie Parku Krajobrazowego „Wysoczyzny Elbląskiej”, w tym między innymi:
 - ochrona krajobrazu z równoczesną racjonalną gospodarką leśną, rolną, rybacką i turystyczną z zastrzeżeniem zachowania czystości wód, gleby i powietrza oraz harmonii w krajobrazie,
 - wdrażanie i rozwijanie biologicznych metod ochrony roślin i naturalnego nawożenia gleb,
 - wznoszenie budowli i obozowisk zorganizowanych zharmonizowanych z otoczeniem,
 - przystosowanie terenu do uprawiania poznawczej turystyki wędrownej,
- przygotowanie najciekawszych i najbardziej cennych terenów przyrodniczych do turystycznego udostępnienia (Park Krajobrazowy Wysoczyzny Elbląskiej wraz z otuliną, obszary chronionego krajobrazu, rezerваты na terenie gminy),
- wprowadzenie form turystyki powiązanej z edukacją ekologiczną,

- realizacja na terenach leśnych i przy wodach obiektów infrastruktury turystycznej (parkingi, campingi, trasy oznakowane i opisane, porty jachtowe, stacje wodne, wypożyczalnie sprzętu, stałe bazy noclegowo – usługowe w strefie przywałowej),
- udostępnienie (udrożnienie) kanałów dla turystyki kajakowej i żeglarstwa,
- obsługa ruchu turystycznego przy drodze E - 7 (Miejsca Obsługi Podróżnych),
- promowanie proekologicznych form gospodarowania na terenach objętych ochroną – agroturystyka, turystyka kwalifikowana (piesza, rowerowa, konna), produkcja specjalistyczna (ogrodnictwo, pszczelarstwo, ekstensywna hodowla zwierząt, przetwórstwo zielarskie, przetwórstwo lokalnych produktów rolnych i leśnych),
- tworzenie preferencji ekonomicznych dla rozwoju różnych form obsługi eko i agroturystyki na stokach Wysoczyzny Elbląskiej i Żuławach Wiślanych,
- ochrona terenów łęgowych ptaactwa wodno – błotnego między innymi poprzez ustalenie zasad i kontrolę pozyskiwania trzciny,
- zachowanie lokalnych czynników regulujących bilans wody i decydujących o zróżnicowaniu nisz ekologicznych (torfowiska, mokradła, oczka wodne) poprzez ustanawianie użytków ekologicznych,
- zorganizowanie modelowego ekologicznego gospodarstwa wiejskiego przy współudziale specjalistów i finansowym wsparciu Narodowej Fundacji Ochrony Środowiska,
- tworzenie stref biologicznie czynnych przylegających do wód powierzchniowych (zadarnianie, sadzenie krzewów i drzew a zwłaszcza szybko rosnącej wierzby wiciowej (*Salix viminalis*), której system korzeniowy ma zdolność pobierania substancji biogennych i metali ciężkich), stanowiących ochronę przed dopływem zanieczyszczeń powierzchniowych do wód,
- prowadzenie działań zmierzających do utrzymania w należytej kondycji wałów przeciwpowodziowych,
- udrożnienie systemu rowów melioracyjnych,
- ciągły monitoring jakości wód powierzchniowych,
- podniesienie rangi faunistycznego rezerwatu przyrody „Jezioro Drużno” poprzez ustanowienie go rezerwatem biosfery i umieszczenie w Spisie Ramsarskim,
- reaktywowanie szlaku wodnego przez Zalew Wiślany do Morza Bałtyckiego,
- ochrona najlepszych gruntów oraz gruntów rolnych na glebach organicznych przed zmianą użytkowania rolniczego,
- utrzymanie dużej różnorodności (mozaikowości) w strukturze pól uprawnych, łąk, zadrzewień i zakrzewień śródpolnych, zbiorników wodnych,

- restrukturyzacja rolniczej przestrzeni produkcyjnej i dostosowanie jej do specyfiki agroturystycznej,
- ograniczenie negatywnych skutków oddziaływania rolnictwa na środowisko,
- opracowanie i realizacja programu zagospodarowania gruntów najsłabszych i nie nadających się do rolniczego wykorzystania, gdzie wiodącymi funkcjami będą zalesienia poprawiające warunki przyrodnicze, właściwości retencyjne zlewni, lokalne cechy potencjału samoregulującego środowiska,
- edukacja ludności wiejskiej w zakresie tworzenia gospodarstw ekologicznych, wdrażania i rozwijania biologicznych metod ochrony roślin i naturalnego nawożenia gleby, estetyzacji zagród wiejskich, likwidacji niekontrolowanych zrzutów ścieków bytowych i rolniczych do gruntu i wód, oraz odzysku surowców wtórnych, przetwarzania, kompostowania,
- kontrola eksploatacji kruszyw budowlanych oraz rekultywacja starych wyrobisk,
- podjęcie działań zabezpieczających przed nadzwyczajnymi zagrożeniami środowiska w związku z przewozami po drogach ładunków toksycznych i łatwopalnych.

2. W sferze kulturowej

I. Na terenie gminy szereg obiektów zabytkowych zostało wpisanych do rejestru zabytków. Ich wykaz zawiera poniższa tabela:

Miejscowość	Sentencja	Nr rejestru	Data
Bogaczewo	Wodociągowa wieża ciśnień	481/95	11.03.1995
Jagodno	Pruskie grodzisko wczesnośredniowieczne	98/a/93	18.11.1993
Janów	Zespół pałacowy	2/76	20.05.1976
Janów	Osada otwarta wczesnośredniowieczna	71/A/83	16.02.1984
Myślecin	Grodzisko wyżynne	188/A	17.12.1971
Myślecin	Kurhan wczesnośredniowieczny	5/a/90	17.04.1990
Myślecin	Osada z okresu wpływów rzymskich	7/a/90	25.05.1990
Nowakowo	Dom nr 30	4/76	20.05.1976
Nowakowo	Budynek mieszkalny nr 51	110/89	24.02.1989
Pagórki	Grodzisko wyżynne	182/A	15.12.1971
Pasieki	Dom podcieniowy nr 3	173/N	15.12.1961.
Pilona	Dom nr 11 (dom podcieniowy)	701	21.12.1973
Przezmark	Kościół parafialny p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego	693	21.12.1973
Tropy Elbląskie	Układ ruralistyczny	52/79	19.04.1979
Weklice	Grodzisko wyżynne (tzw. Szwedzkie Szańce)	178/A	15.12.1971
Weklice	Grodzisko wyżynne, tzw. Góra Zamkowa	179/A	15.12.1971

Weklice	Grodzisko wyżynne, tzw. Mała Góra Zamkowa	180/A	15.12.1971
Weklice	Grodzisko wyżynne	181/A	15.12.1971
Weklice	Cmentarzysko kultury wielbarskiej	72/A/85	12.07.1985
Weklice	Grodzisko cypłowate – strażnica z okresu wczesnośredniowiecznego	93/a/93	13.09.1993
	Kanał Elbląski	42/78	01.08.1978

II. W celu ochrony istniejących wartości i zasobów środowiska kulturowego oraz w celu uzyskania harmonijnej całości kompozycji krajobrazowej zaleca się następujące działania, których przeprowadzenie powinno być uzgodnione z Państwową Służbą Konserwatorską, a ich zakres powinien uwzględniać współczesne potrzeby cywilizacyjne:

- ochronne,
- rewaloryzacyjne,
- kształtujące.

Działania ochronne – zachowanie i utrzymanie wartości zabytkowych, poznawczych i kompozycji krajobrazowej. Będą tu miały miejsce następujące działania:

- a) ochrona bierna – polega na zabezpieczeniu wartości bez zmian, w możliwie największym zakresie przez utworzenie rezerwatu lub skansenu,
- b) konserwacja czynna – typowo interwencyjne działania konserwatorskie (zabezpieczenie lub renowacja). Powinny być one prowadzone w terenach o wysokich, dobrze zachowanych wartościach. Wartości te mogą podlegać zmianie funkcji lub innym, uzasadnionym współczesnymi wymogami przekształceniom, ale w stosunkowo niewielkim zakresie,
- c) zabezpieczenie – kontrolowanie współczesnych procesów związanych z zagospodarowaniem w środowisku o dużych wartościach. W bardzo małym zakresie mogą być dopuszczane tylko formy zagospodarowania nie naruszające kompozycji i znaczenia wiodących stref krajobrazowych. Działania te obejmują tereny o wysokiej wartości krajobrazowej, lecz różnej wartości zabytkowej (dobrze i bardzo dobrze zachowane w zakresie formy i częściowo substancji zabytkowej).

Działania rewaloryzacyjne – działania częściowo przekształcające. Winny one prowadzić w kierunku odtworzenia i przywrócenia pierwotnych wartości krajobrazu, które w wyniku negatywnych procesów uległy zniszczeniu lub zniekształceniu:

- a) integracja – przeprowadzenie działań, które doprowadzą do powiązania pojedynczych wartości (dobrze zachowanych elementów lub fragmentów większej całości) w celu przywrócenia czytelności i spójności kompozycji krajobrazowej. Winny być przeprowadzane w terenach o bardzo dużych wartościach (zabytkowych i krajobrazowych) lecz niejednorodnym stopniu ich zachowania,
- b) rekonstrukcja – odtwarzanie zniszczonych lub zdewastowanych elementów i fragmentów krajobrazu. Działania te należy przeprowadzać w terenach o bardzo dużych wartościach zabytkowych i częściowo krajobrazowych podlegających dewastacji,
- c) rekompozycja – są to działania, których efektem może być idealne odtworzenie krajobrazu historycznego lub budowa krajobrazu zmodyfikowanego, bardziej współczesnego. Jedynym warunkiem jest stworzenie kompozycji zawierającej wysokie wartości formalne i zgodnej z cechami wiodącymi krajobrazu.

Działania kształtujące – polegają na przekształceniu stanu istniejącego w takim stopniu, iż będą to nowo stworzone wartości krajobrazowe. Współczesne kompozycje planistyczne i projektowe mogą i powinny nawiązywać do form tradycyjnych lub też powinny być nimi inspirowane. Jest również możliwe skonstruowanie nowej formy w stosunku do form istniejących w otoczeniu. Możliwe są tu następujące działania:

- a) kontynuacja – zapożyczenie i wykorzystanie (na tyle, na ile to możliwe) istniejących na terenach sąsiednich lub odtworzonych form i cech krajobrazowych najbardziej charakterystycznych w celu podkreślenia i zilustrowania jego specyfiki. Działania te winny być prowadzone na terenach, gdzie uległy całkowitej dewastacji pierwotne cechy krajobrazu historycznego,
- b) nawiązanie do form i elementów tradycji regionalnej – działania podobne jak przy kontynuacji jednak przy większym udziale inwencji autorskiej planisty i projektanta. Obejmuje tereny o cechach opisanych wyżej,
- c) inspiracja tradycją regionalną – jeszcze większa dowolność w tworzeniu wartości krajobrazowych i uzyskania harmonijnej i ciekawej a jednocześnie opartej na specyfice danego regionu kompozycji krajobrazowej,
- d) skonstruowanie nowej formy – odmienne potraktowanie istniejącej specyfiki krajobrazowej. Nowa forma winna zawsze wyrastać ze specyfiki uwarunkowań naturalnych regionu.

Na terenie gminy wydzielono następujące strefy, w których należy prowadzić następujące działania konserwatorskie:

- A. Rejon ujścia Nogatu – jest to strefa o bardzo wysokiej wartości krajobrazowej i niezbyt wysokiej wartości zabytkowej. W rejonie tym powinny być prowadzone działania ochronne zabezpieczające i częściowo z ochroną czynną. Nie ma tu potrzeby przeprowadzania bardziej zdecydowanych działań odtwarzających.
- B. Rejon wzdłuż Nogatu i jego delty – jest to obszar o bardzo dużej wartości krajobrazowej i niezbyt dużej wartości zabytkowej. W rejonie tym powinny być prowadzone działania ochronne zabezpieczające i ochrony czynnej. Na obszarze delty właściwej, gdzie występują naturalne formy krajobrazu (obrazujące proces powstawania Żuław) należy zastosować działania ochronne w formie konserwacji biernej.
- C. Rejon pięciu rzędówek (Janowo, Kazimierzowo, Adamowo, Władysławowo) – jest unikatowy w skali całego kraju zespół pięciu rzędówek bagiennych na *terpach*, na którym bardzo widoczne są negatywne wpływy urbanizacyjne pobliskiego Elbląga oraz drogi (w przyszłości przebudowanej do drogi ekspresowej) E7. Powoduje to bardzo duże zakłócenie spójności układu osadniczego rzędówek i ich kompozycji w krajobrazie. Ponadto należy się liczyć, iż negatywne procesy będą się pogłębiać – rosnący wpływ dużego ośrodka miejskiego oraz projektowana rozbudowa drogi. Dlatego na tym obszarze należy prowadzić działania rewaloryzacyjne (rekompozycja). Wysokie wartości kulturowe będą wymagać prowadzenia działań ochronnych (zabezpieczenie), ponadto w rejonie graniczącym z Elblągiem należy prowadzić działania kształtujące – nawiązanie do form i elementów tradycji regionalnej (kontynuacja, inspiracja). Celem tych działań jest doprowadzenie do tego, aby współczesne działania planistyczne i projektowe były prawidłowo realizowane.
- D. Ciąg rzeki Nogat – działania przewidziane dla tego regionu powinny być przeprowadzane w ścisłej współpracy z osobami i instytucjami odpowiedzialnymi za gospodarkę wodną i ochronę przeciwpowodziową, gdyż powinny być podporządkowane celowi nadrzędnemu, jakim jest bezpieczeństwo Żuław. Powinny tu być prowadzone działania ochronne (ochrona czynna i zabezpieczenie), a ponadto działania rewaloryzacyjne (integracja, rekonstrukcja i rekompozycja).
- E. Jezioro Drużno – powinno być poddane działaniom ochronnym – ochrona czynna i bierna.

- F. System polderów wokół jeziora Drużno – jest to rejon ściśle związany z jeziorem Drużno. Na terenie polderów powinny być prowadzone działania ochronne (ochrona czynna i bierna, zabezpieczenie) oraz działania rewaloryzacyjne (integracja, rekonstrukcja, rekompozycja). Działania rewaloryzacyjne powinny mieć na celu odtworzenie i odpowiednie utrzymanie systemu kanałów odwadniających i urządzeń technicznych.
- G. Rejon wsi Jagodno – jest to obszar o dużych walorach krajobrazowych i bardzo małych walorach zabytkowych. Widoczny jest niekorzystny wpływ dużego ośrodka miejskiego jakim jest Elbląg. Do podstawowych czynności będą tu należeć działania rewaloryzacyjne (integracja, rekonstrukcja, rekompozycja) i działania kształtujące (kontynuacja, nawiązanie, inspiracja).
- H. Rejon wsi Gronowo - Czechowo – jest to rejon o krajobrazie dewastowanym i w dużej części zdewastowanym. Zaznacza się tutaj silnie wpływ Elbląga jako silnego ośrodka miejskiego, dlatego w tym rejonie należy prowadzić działania kształtujące (kontynuacja, nawiązanie, inspiracja).
- I. Rejon w pasie drogi E7 i linii kolejowej Elbląg - Olsztyn – jest to obszar, który charakteryzuje się krajobrazem dysharmonijnym i dewastowanym. Dlatego powinny być tu prowadzone głównie działania rewaloryzacyjne (rekompozycja, częściowo integracja). Istniejące duże wartości kulturowe będą wymagać prowadzenia działań ochronnych - zabezpieczających. Ponadto w rejonie graniczącym z Elblągiem należy prowadzić działania kształtujące z nawiązaniem do form i elementów tradycji regionalnej (kontynuacja, inspiracja). Wynikiem tych działań powinno być prawidłowe nakierowane współczesnych działań planistycznych i projektowych.
- K. Rejon wsi w strefie krawędziowej Wysoczyzny Elbląskiej – obejmuje on teren, na którym rozlokowane są wioski: Sierpin, Przezmark, Janów, Komorowo Żuławskie, Piona, Myślęcín, Pasieki, Bogaczewo. Jest to obszar o bardzo wysokiej wartości krajobrazowej (częściowo jednak dysharmonijnej i dewastowanej) i różnej wartości zabytkowej. Na terenie tym należy prowadzić działania ochronne (konserwacja czynna i zabezpieczenie) - na obszarach o wysokich wartościach zabytkowych oraz działania rewaloryzacyjne (integracja, rekonstrukcja i rekompozycja) na obszarach o niezbyt dużej wartości zabytkowej (Bogaczewo i tereny położone najbliżej szosy E7).
- L. Rejon wsi Tropy – obejmuje teren wsi Tropy wraz z kolonią i niwą uprawną. Jest to niezwykle cenny pod względem kulturowym wioska o unikalnym rozplanowaniu (ulicówka wodna) i dużej ilości zabytkowych budynków. Jednak

ulega ona stałej acz powolnej dewastacji. Na terenie tym należy przeprowadzić działania ochronne (ochrona bierna, ochrona czynna) oraz działania rewitalizacyjne (rekonstrukcja).

III. Cały obszar gminy położony na wschód od jeziora Drużno stanowi archeologiczny rejon o bardzo wysokich wartościach poznawczych w skali ogólnopolskiej i europejskiej. W celu ochrony tych wartości wyznacza się na tym obszarze strefę „OW” ochrony konserwatorskiej (archeologicznej):

- przed przystąpieniem do wszelkich prac ziemnych (w tym także liniowych) należy je zgłaszać i uzgadniać z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków,
- wszelka działalność inwestycyjna w obrębie tej strefy musi być dokonywana pod nadzorem archeologiczno-konserwatorskim,
- w razie stwierdzenia relikwów archeologicznych wszelkie prace powinny być przerwane a teren udostępniony do badań archeologicznych. Ich wyniki powinny decydować o możliwości kontynuowania prac inwestycyjnych.

III. Na terenie gminy wyznacza się strefę „A” ochrony konserwatorskiej. W obrębie tej strefy obowiązuje bezwzględny priorytet wymagań konserwatorskich. Jest to strefa pełnej ochrony konserwatorskiej zespołów i obiektów zabytkowych oraz układów ruralistycznych. W tej strefie obowiązują następujące zasady:

- zachowanie historycznych podziałów działek, oczyszczenie z elementów zniekształcających,
- restauracja obiektów zabytkowych oraz o lokalnej wartości kulturowej,
- restauracja i konserwacja krajobrazowych założeń przestrzennych, układów zieleni,
- wymóg uzyskania zezwolenia od WKZ na wszelkie prace inwestycyjne oraz uzgodnienia wszelkich projektów inwestycyjnych.

Na terenie gminy wyznacza się strefy „A” ochrony konserwatorskiej:

- Tropy - na zabudowanym obszarze wsi wraz kanałem i terenem cmentarza (układ zabytkowy wpisany do rejestru zabytków) oraz na terenie koloni.

IV. Na terenie gminy wyznacza się strefę „B” ochrony konserwatorskiej. W strefie tej należy:

- zachować zasadnicze elementy historycznego rozplanowania,
- restauracja i modernizacja techniczna obiektów winna być prowadzona z dostosowaniem współczesnej funkcji do wartości zabytkowej obiektów,
- należy dostosować nową zabudowę do historycznej w zakresie skali i bryły zabudowy z możliwością modyfikacji wysokości nowoprojektowanej zabudowy,

przy założeniu harmonijnego współistnienia elementów kompozycji historycznej i współczesnej,

- ochronie podlegają oprócz niwy siedliskowej także niwy rolne w możliwym do przyjęcia zakresie,
- wszelkie działania zmierzające do uzupełnienia zabudowy zwartej wsi muszą uzyskać pozytywną opinię Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Działalność konserwatorska winna zmierzać do ochrony historycznego układu przestrzennego w zakresie rozplanowania, skali i brył zabudowy oraz ochrony istniejących obiektów i układów,
- wszystkie działania konserwatorskie winny uwzględniać współczesne potrzeby cywilizacyjne właścicieli i użytkowników obiektów zabytkowych.

Strefa „B” ochrony konserwatorskiej została wyznaczona w obrębie miejscowości:

- Nowotki – na obszarze przywałowej części wsi (przy kanale Cieplicówka),
- Kępiny Wielkie – na obszarze przywałowej części wsi (przy Nogacie) oraz na koloniach przy kanale Cieplicówka (w pobliżu wsi Nowotki),
- Cieplice – na obszarze przywałowej części wsi,
- Nowakowo – na obszarze przywałowej części wsi (przy rzece Elbląg), na koloniach przy ujściu rzeki, przy Kępie Rybackiej,
- Kępa Rybacka – na obszarze przywałowej części wsi,
- Bielnik – na obszarze przywałowej części wsi (przy Nogacie) wraz z terenem dawnego cmentarza,
- Raczki Elbląskie – na obszarze wsi po obu stronach drogi Elbląg – Krzewsk,
- Wężina – na obszarze przywałowej części wsi (przy rzece Wąska),
- Dłużyna – na obszarze wsi w granicach zabudowy,
- Drużno – na obszarze wsi w granicach zabudowy,
- Sierpin – na obszarze wsi, w granicach zabudowy,
- Przezmark – na obszarze wsi, w granicach zabudowy,
- Janów Pomorski – na obszarze zachowanej historycznej zabudowy,
- Komorowo - na obszarze zachowanej historycznej zabudowy,
- Pilona – na obszarze wsi, w granicach zabudowy,
- Myślęcín - na obszarze zachowanej historycznej zabudowy,
- Pasieki – na obszarze wsi, w granicach zabudowy,
- Weklice – na obszarze wsi, w granicach zachowanej historycznie zabudowy,

- Janowo, Kazimierzowo, Adamowo, Władysławowo – chroniony układ zabudowy rzędowej na obszarach poszczególnych wsi oraz chroniony układ rozłogu – w możliwym do zachowania zakresie.

- V. Wyznacza się strefy ochrony krajobrazu. Strefa ta obejmuje obszary stanowiące zabezpieczenie właściwego eksponowania miejscowości. Obowiązuje w jej obrębie:
- całkowity zakaz wznoszenia obiektów wielkokubaturowych,
 - należy ustalić nieprzekraczalne gabaryty zabudowy zharmonizowanej z istniejącą zabudową zabytkową.

Strefy ochrony ekspozycji zostały wyznaczone przy następujących miejscowościach:

- Przezmark,
- Piona
- Myślecin.

3. W sferze społecznej

- utrzymanie modelu obsługi mieszkańców gminy poprzez miasto Elbląg oraz rozmieszczone centralnie ośrodki usługowe: Gronowo Górne, Komorowo Żuławskie i Nowakowo,
- działanie na rzecz sukcesywnego wzbogacania oferty usługowej w wyżej wymienionych miejscowościach.
- tworzenie warunków zatrudnienia poza gospodarstwami rolnymi poprzez rozwój przemysłu rolno-spożywczego, drobnego rzemiosła, rekreacji i turystyki,
- intensywna edukacja w zakresie stylu życia, ekologii oraz lansowanie gospodarstw agroturystycznych,
- pobudzanie lokalnej społeczności do aktywnego zarządzania swoim obszarem,
- racjonalizacja sieci szkół.

4. W sferze aktywizacji gospodarki

- sformułowanie ofert przestrzennych pod rozwój funkcji usługowo-produkcyjno-handlowych w rejonie wsi Gronowo Górne, Kazimierzowo, Nowina,
- wspieranie rozwoju przetwórstwa rolno-spożywczego opartego na bezpiecznych ekologicznie nowoczesnych technologiach,

- stworzenie warunków dla rozwoju małych przetwórci rolniczych zintegrowanych z fermami rodzinnymi,
- podjęcie działań dla rozwoju rolnictwa ekologicznego i podjęcie działań zmierzających do rozwijania produkcji zdrowej żywności,
- wspieranie rozwoju agroturystyki na obszarach cennych przyrodniczo,
- stworzenie warunków dla wielofunkcyjnego rozwoju wsi, wspomaganie drogi działalności gospodarczej.

5. W sferze rozwoju systemów infrastruktury technicznej

- budowa oczyszczalni ścieków i uporządkowanie gospodarki ściekowej dla terenu całej gminy,
- sukcesywna budowa kanalizacji z lokalnymi systemami oczyszczania,
- promocja niekonwencjonalnych źródeł energii (wiatrowej, słonecznej, z biomasy)
- wprowadzanie i promocja energooszczędnego budownictwa mieszkaniowego,
- ogrzewanie obiektów z kotłowni lokalnych oraz indywidualnych źródeł z preferencjami dla opału olejowego, gazu i energii elektrycznej,
- gazyfikacja terenu gminy,
- modernizacja systemu łączności przewodowej (światłowody),
- wprowadzenie systemu selektywnej zbiórki odpadów,
- modernizacja i budowa sieci wodociągowej dla zapewnienia dostępu wszystkim mieszkańcom gminy do zdrowej wody pitnej,
- modernizacja magistrali kolejowej Malbork – Elbląg – Bogaczewo – Braniewo – Kaliningrad,
- zachowanie nadzalewowej linii kolejowej Elbląg – Braniewo,
- modernizacja śródlądowych dróg wodnych: rzeki Elbląg, rzeki Nogat, Kanał Jagielloński, kanału Elbląskiego, kanału Cieplicówka,
- stworzenie systemu turystycznych tras rowerowych zintegrowanych z systemem transportu,
- doprowadzenie do pełnego unieszkodliwienia ścieków w zlewisku Zalew Wiślanego ze szczególnym uwzględnieniem obszarów wiejskich (np. BIOBLOK),
- wdrożenie skutecznego programu ograniczania dopływu biogenów do środowiska
- udoskonalenie systemu ochrony przeciwpowodziowej, w tym wczesnego ostrzegania przed powodzią oraz utrzymywanie w stałej gotowości i sprawności urządzeń odwadniających i zabezpieczających.

6. W sferze rozwoju systemów komunikacyjnych

Dla realizacji celów polityki państwa i regionu niezbędne jest utrzymanie w dobrym stanie technicznym i odpowiednich parametrach ciągów komunikacyjnych o strategicznym znaczeniu w tym:

- przystosowanie drogi krajowej Nr 7 do parametrów drogi ekspresowej z dostosowaniem do potrzeb ruchu tranzytowego z budową obejścia drogowego we wsiach Komorowo Żuławskie, Piona, Bogaczewo i Przezmark oraz uwzględnieniem alternatywnej trasy tej drogi w granicach wsi Kazimierzowo,
- przystosowanie drogi Nr 508 Elbląg – Kalingrad do parametrów drogi ekspresowej,
- stworzenie rezerwy terenowej pod drogę relacji Elbląg – Malbork,
- utrzymanie w sprawności technicznej dróg powiatowych i gminnych,
- tworzenie systemu komunikacji rowerowej.

Każda realizacja dróg będących w gestii gminy nie wymienionych w dokumencie „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Elbląg” nie jest sprzeczna z ustaleniami tego „Studium...”.

Rozdział V

KIERUNKI POLITYKI PRZESTRZENNEJ GMINY

§ 6

Kierunki polityki przestrzennej zostały sformułowane w oparciu o uwarunkowania rozwoju i cele przekształceń przestrzeni gminy.

Za podstawowe kryteria strefowania przestrzennego gminy przyjęto istniejące uwarunkowania wynikające z występowania terenów chronionych o zróżnicowanym reżimie ochronnym oraz lokalne zróżnicowania przestrzenne wynikające z predyspozycji funkcjonalnych tj.:

SI - Strefa ekologiczna w której wyróżniono obszary ścisłej ochrony przyrody w granicach rezerwatu przyrody „Jezioro Drużno” oraz „Zatoka Elbląska”,

SII - Obszar znajdujący się w granicach Parku Krajobrazowego „Wysoczyzny Elbląskiej” oraz otuliny tego parku,

SIII - Strefa rolnicza

SIV - Obszar podmiejskiej strefy osadniczej obejmujący wsie Gronowo Górne, Nowina, Komorowo Żuławskie, Kazimierzowo.

Ponadto ustalona została następująca struktura wewnętrzna gminy:

Ośrodek usługowy I rzędu – miasto Elbląg

Gminne ośrodki uzupełniające - wsie: Gronowo Górne, Komorowo Żuławskie, Nowakowo.

§ 7

KIERUNKI POLITYKI PRZESTRZENNEJ W STREFIE – SI

- ścisła ochrona środowiska przyrodniczego w granicach rezerwatu „Jeziora Drużno” (Zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 29.12.1966 r. z późniejszymi zmianami) oraz rezerwatu „Zatoka Elbląska” (Zarządzenie Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa – Monitor Polski Nr 38 z dnia 9.10.1991r.),
- warunkowo dopuszczona turystyka tylko po szlakach wytyczonych, przy zachowaniu rygorów ochronnych ustalonych dla terenów wyżej wymienionych rezerwatów przyrody,
- leśnictwo,
- urządzenie szlaku ornitologicznego jeziora Drużno wraz ze ścieżką dydaktyczną i rozwój bazy turystycznej w oparciu o ten szlak, na przykład punkty obserwacji ptactwa, miejsca biwakowe itp. podporządkowanej rygorom ochrony środowiska,

§ 8

KIERUNKI POLITYKI PRZESTRZENNEJ W STREFIE – SII

- działalność gospodarcza i społeczna powinna być podporządkowana idei trójochrony zgodnie z ustaleniami uchwalonego planu ochrony Parku Krajobrazowego „Wysoczyzny Elbląskiej”, czyli równorzędnie traktowanej ochrony wartości przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych,
- zwiększenie zwartości zabudowy,
- ograniczenie ekspansji na strefę krawędziową,

- zakaz kształtowania nowych elementów struktury przestrzennej za pomocą obiektów większych od istniejących,
- zachowanie i wyeksponowanie walorów krajobrazowych,
- rekultywacja składowiska odpadów paleniskowych,
- rozwijanie form rekreacji – turystyka krajoznawcza piesza, rowerowa, konna, agroturystyka, wypoczynek świąteczny i pobytowy,
- podejmowanie działań mających na celu promocję turystyczną obszaru,
- budowa systemów infrastruktury technicznej sprzyjających ochronie środowiska,
- kierunki zagospodarowania terenu w granicach otuliny parku krajobrazowego należy podporządkować ustaleniom planu ochrony Parku Krajobrazowego „Wysoczyzny Elbląskiej”,
- priorytet ochrony wartości kulturowych i krajobrazowych.

§ 9

KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO W STREFIE – SIII

- rozwój różnych form rolnictwa, ogrodnictwa i sadownictwa przy zachowaniu wymogów ochronnych środowiska przyrodniczego i kulturowego oraz zapewnienia istnienia przestrzeni Żuław,
- przekształcanie gospodarki żywnościowej w kierunku rolnictwa ekologicznego i produkcji zdrowej żywności,
- restrukturyzacja rolniczej przestrzeni produkcyjnej Żuław i dostosowanie jej do specyfiki agrotechnicznej,
- rozwój małych przetwórní zintegrowanych z fermami rodzinnymi,
- rozwój przetwórstwa rolno-spożywczego opartego na bezpiecznych ekologicznie nowoczesnych technologiach,
- dopuszczenie działalności inwestycyjnej w zakresie rzemiosła i usług w ramach istniejącej sieci osadniczej,
- zapewnienie niezbędnych przebiegów sieci i urządzeń infrastruktury technicznej,
- krajoznawstwo i turystyka kwalifikowana,
- rozwój zagospodarowania turystycznego w rejonie kanału Elbląskiego, jeziora Družno, Janowa i Nowego Pola,
- nie ograniczanie rozwoju zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, jednorodzinnej i rolniczej w powiązaniu ze zwartą zabudową wsi,

- dopuszczenie realizacji zabudowy rozproszonej na starych siedliskach, zabudowa nowa i modernizowana musi być dostosowana do skali, charakteru i tradycji krajobrazu kulturowego Żuław i obszaru gminy,
- lokalizacja usług związanych z obsługą drogi Nr 7 we wsiach usytuowanych przy tej drodze,
- ochrona urządzeń melioracyjnych,
- prowadzenie gospodarki leśnej,
- rozwój urządzeń dla obsługi turystyki krajoznawczej, motorowej, pieszej i wodnej,
- wydzielenie tras ruchu rowerowego,
- realizacja parku archeologiczno – krajobrazowego z rekonstrukcją osady „Truso”,
- dopuszczenie możliwości eksploatacji udokumentowanych złóż piasku i żwiru, po spełnieniu wymogów określonych przepisami szczególnymi oraz ochrony środowiska przyrodniczego.

§ 10

KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA W STREFIE SIV

- rozwój osadnictwa i nieuciążliwych funkcji gospodarczych z uwzględnieniem zasady możliwie pełnego uwzględnienia potrzeb podmiotów gospodarujących na tym terenie; ograniczenie swobody powinno być uzasadnione tylko wymaganiami wynikającymi z ochrony wartości przyrodniczych i kulturowych,
- lokalizacja usługowych zakładów rzemieślniczych oraz przemysłu nieuciążliwego,
- rozwój zakładów obsługi rolnictwa ,
- intensywna produkcja ogrodniczo – sadownicza,
- budowa obiektów inwentarskich i innych ściśle związanych z produkcją rolną na terenach użytkowanych rolniczo, poza istniejącymi siedliskami, z zastrzeżeniem zgodności z wymogami ochrony środowiska,
- rozwój urządzeń obsługi turystyki krajoznawczej, agroturystyki i wypoczynku pobytowego,
- realizacja sieci i urządzeń infrastruktury technicznej,
- tworzenie dogodnych warunków infrastrukturalnych dla rozwoju funkcji osadniczych, usługowych, gospodarczych,
- rozwój osadnictwa funkcji komercyjnych i obsługi transportu przy drodze Nr 7,
- rozwój rolnictwa ekologicznego.

§ 11

Wyznacza się obszary, dla których sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest obowiązkowe:

- wieś Jagodno

oraz

- wsie Gronowo Górne i Kazimierzowo w granicach istniejącego i przewidywanego zainwestowania.